

Forslag til Lov om Tilsyn med Børn og Forslag til Lov om Statsansættelse af Dommerfuldmægtige ved Underretterne udenfor København. Disse to Lovforslag vil være det høje Ting bekendt fra i Fjor. Det første fremsættes i uforandret Skikkelse, det sidste fremsættes med den Tilføjelse, at Loven træder i Kraft i Sønderjylland fra 1. April næste Aar at regne. Grunden til denne Tilføjelse er den kedelige Affære, som passerede i Sønderjylland med Herredsfuldmægtig Møllgaards Bedragerier.

Jeg har den Ære at fremsætte 3 andre Lovforslag, som ligeledes er det høje Ting bekendt, idet de kun gaar ud paa at forlænge Gyldigheden af gældende Love, nemlig *Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov af 6. Maj 1921 om Indskrænkning i Adgangen til at anvende Pap og Kunstlæder i Skotøj og Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 118 af 17. April 1916 (Guldloven) samt Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 153 af 2. August 1914 (Indtørligheden af Nationalbankens Sedler).* Disse Lovforslag er nødvendige, fordi de paagældende Loves Gyldighed udløber med Udgangen af indeværende Aar. Den første, om Anvendelse af Pap og Kunstlæder i Skotøj, er jo en Lov, vi har faaet af politimæssige Grunde, for at hindre Indførsel af daarligt Skotøj her til Landet. Jeg haaber, at disse Lovforslag maa blive modtaget med Velvillie.

Dernæst har jeg den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Loven af 22. December 1920 om Tillæg til Lov af 2. Marts 1861 om Brandpolitiet paa Landet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen.* Grunden til dette Lovforslags Fremsættelse er den, at den gældende Lov af 1861 kun kan anvendes i Forbindelse med de i Loven af 22. December 1920 fastsatte Dispensationsregler. Disse udløber med indeværende Aars Udgang, og det Lovforslag om Brandpolitiet paa Landet, der tager Hensyn til disse Dispensationsregler, vil ikke kunne ventes vedtaget inden 1. Januar næste Aar; derfor har Ministeriet fundet det nødvendigt at fremsætte nærværende Lovforslag, der siger, at de hidtidige Lovbestemmelser med de Dispensationsregler, Ministeriet har Bemyndigelse til, skal gælde indtil videre; thi ellers vilde Situationen blive den, at vi i Tiden, indtil den nye Lov om Brandpolitiet blev vedtaget, maatte vende tilbage til Loven af 1861, hvilket paa mange Punkter vilde være ganske umuligt, og det vilde tilmed være urimeligt, da de Dispensationsregler, som Lovgivningsmagten har givet

Ministeriet, netop er optaget i det nye Lovforslag.

Jeg tillader mig endvidere at fremsætte to Lovforslag, der gaar ud paa Besparelser. For det første *Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916*, som bl. a. gaar ud paa, at Dommerembedet i Stubbekøbing nedlægges, idet man anser det for at være overflødig; det kan lægges ind under Nykøbing. Selvfølgelig har det været haardt for mig at komme med dette Forslag, da det netop rammer den Købstad, hvor jeg er opstillet; men jeg har gjort det med saa meget desto større Glæde, som Beboerne dernede har indset, at det er nødvendigt at spare. Og de haaber, at Rigsdagen og Regeringen ogsaa paa andre Omraader vil spare, saa at vi kan faa vedtaget mange Bespareselslovsforslag. Det andet Bespareselslovsforslag er *Forslag til Lov om Underretsdommernes Befordring paa Embedsrejser.* For Øjeblikket foretages der en Mængde Eksekutioner til ingen Nytte. Kreditor ved maaske nok, at han ikke kan faa Dækning hos Debitor, fordi denne ingenting ejer, men Forretningen foretages alligevel, fordi den ingenting koster. Befordringsudgifterne afholder Staten. Mange Debitorer lader ligeledes være med at betale, fordi de ved, at Embedsmændenes Befordringsudgifter afholdes af Staten, saa at der ikke løber mange Omkostninger paa. For at undgaa dette bestemmer Lovforslaget, at den, der rekvirerer, maa afholde Udgifterne — paa samme Maade som Rekvirenten ellers maa betale, naar han i forskellige Øjemed henvender sig til Embedsvæsenet. Den paagældende kan selvfølgelig forlange Udgiften lagt over paa Debitor. I enkelte Tilfælde kan det imidlertid være haardt for en Kreditor at skulle afholde disse Udgifter, men saa har man jo den Vej, der ellers findes for ubemidlede, der skal have Statshjælp, nemlig Bevilling til fri Proces.

Jeg har dernæst den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Udøvelse af Auktionatorvirksomhed i de sønderjydske Landsdele.* Grunden til dette Lovforslags Fremsættelse er, som det vil være det høje Ting bekendt, de saakaldte velerhvervede Rettigheder i Sønderjylland, idet der nemlig var en vis Kreds af Personer, de saakaldte Auktionatorer, der i Sønderjylland havde en Ret, som Auktionsholdere ikke har heroppe. Heroppe er det nødvendigt, at der ved Auktioner er en Retsembedsmand til Stede, der foretager Auktionen. Det var ikke nødvendigt i Sønderjylland, og dansk Rets Indførelse har derfor